

Vāšingtonā, 1974. g. 11. septembrī

Labdien, Valdi!

Mau ir dalītas jūtas par mūsu sakardienas telefona sarunām. Tādu aicinājumu mau kandidēt viceprezīdēdes amatam. Visumā tomēr tas šķiet pieņemami un savā ziņā pat patīkami.

Tā kā negribu patreiz daudz par sevi rakstīt laika trūkuma dēļ, tad nosūtu Tev savu "resumē", kur ir daļa datu, ko Tu vēlēies. Sakarā ar amatiem - patreiz esmu kopā. Dzintra Vāšingtonas kopas vice-seniore, kas protams, nēko daudz mēdzinē. Biju ^{Dzintra} globālā seniore (resp. - Apzinotā kōudente seniore) '61-'62 gadā. Vispār nēko daudz nēsomu danjusi.

Tu teico lai pieminot par bērniem. Mānām dēlam Andrim Andri ir deviņi gadi un viņš piekto vai sesto gadu iet latviešu skolā. Annai Mārai (mēs viņu saucam par Anneli - tas vārds ir daudz

piemērotāks viņas dabai) ir
pieci gadi un viņa iet latviešu
skolā trešo gadu un ^{un ir beidzot}
sasniegusi 1. klasi. Viņa ^{un Andris arī} ar gāja
Day Care Center pirms bērnu dārza -
3+4 gadu vecumā - vidē, kas
uzsūta daudzu kultūru, valodu,
valodu vērtību un devumu.

Šis lietas skar manu
pārlicētu filozofiskā plāksnē
par izglītību, daudzkultūru
(vai divkultūru) audzināšanu u.t.t.,
bet šis nav tas īstais
brīdis izplūst filozofiskās pārrunās

Pēc resnā redzi, kur strādā
Darbs ļoti interesants, ja tikai
vairāk nebūtu administratīva
politika.

Ceru, ka NNN izdosies
lieliski. Man ir žēl, ka es
tur nebiju. Kad dēlam Andrim
pastāstīju par Tava tel. zvana lēmumu
saturu vakar vakarā, viņš
domāja, ka mēģinu mums kaut
nepieciešams būt NNN. Andris
un Annele, tāpat kā es, vēl
arvien ar prieku atminamies
NNN Garžerā.

Ar sirsnīgiem sveicieniem
Tea un Lalītai,
Juta

P.S. Varas mēģinājis sākt ar
dabiskiem jautājumiem ieviešotiem
cēloņiem rīkot par iestāšanās
LF, bet mums tālāk ar viņiem
netika. J.